

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 16P/36/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612214617
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Baláž
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2012:7612214617.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudca JUDr. Radoslav Baláž, v právnej veci navrhovateľa P. Y., G.. XX.X.XXXX, K. A., T. XX, proti odporkyni X/ L. W., G.. XX.X.XXXX, K. A., G. XX/X, 2/ mal. M. Y., G.. X.X.XXXX, bytom tamtiež, zas. kolíznym opatrovníkom, Úradom práce, soc. veci a rodiny Spišská Nová Ves, o zapretie otcovstva takto

rozhodol:

Súd u r č u j e, že navrhovateľ P. Y., P. Y., G.. XX. X. XXXX n i e j e otcom maloletej M. Y., G.. X. X. XXXX, P.Č.. XXXXXX/XXXX J. M. L. W., P. W., G.. XX. X. XXXX.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ podal na tunajšom súde dňa 8.8.2012 návrh, ktorým sa domáhal, aby súd rozhodol o zapretí jeho otcovstva k mal. odporkyni v 2. rade.

Svoj návrh odôvodnil tým, že manželstvo s odporkyňou v 1. rade uzavrel dňa 21.2.2004. Ich manželstvo bolo ukončené rozvodom právoplatným rozsudkom zo dňa 20.3.2012 sp.zn. 13C/53/2011-49 , ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.3.2011. V spoločnej domácnosti s odporkyňou v 1. rade nežije už od leta 2011. Z uvedeného vyplýva , že je vylúčené , aby bol otcom maloletej odporkyne v 2. rade .

Súd predvolal na pojednávanie navrhovateľa , odporkyňu v 1. rade , kolízneho opatrovníka odporkyne v 2. rade , ako aj svedka M. M.. a vykonal dokazovanie výsluchom týchto účastníkov, a tohto svedka , ako aj oboznámením sa s pripojenými súdnymi spisami a ostatnými listinnými dôkazmi, na základe ktorých zistil tento skutkový stav: .

Navrhovateľ vo svojej výpovedi v plnom rozsahu zotrval na svojom návrhu. Uviedol, že sa necíti byť otcom mal. odporkyne v 2. rade a za jej otca do jej rodného listu bol zapísaný len na základe domnienky otcovstva, ktorá mu svedčila ako bývalému manželovi odporkyne v 1. rade. S odporkyňou v 1. rade je právoplatne rozvedený od marca tohto roku, avšak v skutočnosti v spoločnej domácnosti s odporkyňou v 1. rade nežije už rok a pol, v tomto období sa s ňou ani nestretával a rovnako tak už vyše roka a pol s odporkyňou v prvom rade nevedie intímny život. Dôvodom ich rozvodu bola aj nevera odporkyne v 1. rade , ktorá toho času žije u svojho terajšieho partnera M. M., ktorý je podľa navrhovateľa aj biologickým otcom mal. odporkyne v 2.rade. Poukázal tiež na skutočnosť, že on sa už v minulosti zúčastnil jedného konania o zapretie otcovstva a to vo vzťahu k mal. M. Y., ktorý sa narodil ešte počas jeho manželstva s odporkyňou v 1. rade , avšak biologickým otcom aj tohto dieťaťa nebol on, ale ním bol opätovne terajší druh odporkyne v 1. rade a to M. M..

Odporkyňa v 1. rade ako matka maloletej odporkyne v 2. rade s návrhom na zapretie otcovstva súhlasila. V plnom rozsahu potvrdila výpoveď navrhovateľa, že sú rozvedení, že už rok a pol nevedú spoločnú domácnosť a tiež že intímne nežijú spolu už dva roky. Tiež potvrdila, že biologickým otcom odporkyne v 2. rade je M. M. a že na tunajšom súde prebehlo už v minulosti konanie o zapretie otcovstva k jej ďalšiemu maloletému dieťaťu, a to mal synovi Martinovi, u ktorého bolo na základe pôvodnej domnienky do rodného listu zapísaný takisto navrhovateľ, avšak v skutočnosti otcom aj tohto dieťaťa bol jej terajší druh.

Svedok M. M. vo svojej výpovedi potvrdil, že s odporkyňou v 1. rade žije v spoločnej domácnosti už dva roky a to na adrese jeho trvalého bydliska. toto ich uvedené spolužitie je bez prerušenia. Svedok sa cíti byť otcom mal. odporkyne v 2. rade, nakoľko v rozhodnom čase pred jej narodením sa intímne stýkal s odporkyňou v 1. rade. Podľa neho za žiadnych okolností nemôže byť otcom mal. dieťaťa navrhovateľ, nakoľko počas spolužitia svedka s odporkyňou v 1. rade sa táto s navrhovateľom vôbec nestýkala. Potvrdil tiež, že je už otcom ďalšieho mal. dieťaťa odporkyne v 1. rade a to M. M., ktorý sa takisto narodil z jeho spolužitia s odporkyňou v 1. rade a ku ktorému takisto absolvovali konanie o zapretie otcovstva a on následne k tomuto dieťaťu uznal svoje otcovstvo pred matrikou.

Kolízny opatrovník maloletej odporkyne v 2. rade poukazujúc na účastnicke výpovede ako aj na svedeckú výpoveď navrhol návrhu navrhovateľa v plnom rozsahu vyhovieť.

Z rodného listu maloletej odporkyne v 2. rade bolo preukázané, že ako jej rodičia sú zapísaní odporkyňa v 1. rade ako matka a navrhovateľ ako otec.

Zo spisu tunajšieho súdu 13C/53/2011 mal súd preukázané, že rozsudkom spisová značka. 13C/53/2011-49 zo dňa 20.3.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.3.2012, bolo manželstvo navrhovateľa a odporkyne v 1. rade rozvedené. Z obsahu uvedeného spisu a to z účastnickej výpovede odporkyne v 1. rade vyplynulo, že táto sa s M. M. intímne stretávala už do januára 2011 a v čase jej výpovede mala už s ním dieťa, syna Martina.

Zo spisu tunajšieho súdu 13C/68/2011 mal súd preukázané, že rozsudkom spisová značka. 13C/68/2011-15 zo dňa 24.11.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.1.2012, bolo zapreté otcovstvo navrhovateľa k mal. M. Y., G.. X.X.XXXX, ktorého matkou bola odporkyňa v 1. rade. Z obsahu uvedeného spisu tiež vyplynulo, že biologickým otcom tohto dieťaťa sa cítil byť M. M., ktorý bol v uvedenom konaní vypočutý ako svedok.

Zo spisu tunajšieho súdu 2P/83/2012 mal súd preukázané, že rozsudkom spisová značka. 2P/83/2012 - 12 zo dňa 20.8.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31.8.2012, bolo maloletej odporkyni v 2. rade určené krstné meno „Martina“.

Podľa § 84 Zákona o rodine, otcovstvo sa určuje na základe domnienok otcovstva ustanovených v tomto zákone súhlasným vyhlásením rodičov alebo rozhodnutím súdu.

Podľa § 85 ods. 1 Zákona o rodine, ak sa narodí dieťa v čase od uzavretia manželstva do uplynutia trojstého dňa po zániku manželstva alebo po jeho vyhlásení za neplatné, považuje sa za otca manžel matky.

Podľa § 87 ods. 1 Zákona o rodine, ak sa narodí dieťa v čase medzi stoosemdesiatym dňom od uzavretia manželstva a trojstým dňom po tom, čo manželstvo zaniklo alebo bolo vyhlásené za neplatné, možno otcovstvo zaprieť len vtedy, ak je vylúčené, že by manžel matky mohol byť otcom dieťaťa.

Podľa § 88 ods. 1 Zákona o rodine , manžel má právo zaprieť otcovstvo voči dieťaťu a matke, ak sú obidvaja nažive, a ak nežije jeden z nich, voči druhému. Ak nežije ani dieťa, ani matka, toto právo manžel nemá.

Na základe uskutočneného dokazovania mal súd preukázané, že k určení otcovstva zo strany navrhovateľa k maloletej odporkyňi v 2. rade došlo len na základe zákonnej domnienky, v zmysle ktorej toto otcovstvo svedčí manželovi matky, v tomto prípade odporkyňi v 1. rade, vždy, pokiaľ sa nepreukáže, že je vylúčené, že by manžel, v danom prípade navrhovateľ, mohol byť otcom dieťaťa, v tomto prípade maloletej odporkyne v 2. rade. Z účastníckych výpovedí ako aj zo svedeckej výpovede M. M. a v neposlednom rade nepriamo aj z pripojených spisov tunajšieho súdu a to spisu sp.zn. 13C/68/2011 a sp.zn. 13C/53/2011 mal súd preukázané, že v rozhodnom čase kedy malo dôjsť k počatiu maloletej odporkyne v 2. rade sa navrhovateľ s odporkyňou v 1. rade intímne nestýkal a ani nežil v spoločnej domácnosti. Naopak v tomto rozhodnom čase táto žila so svojim terajším druhom, s ktorým sa aj intímne stýkala a ktorý sa aj vyhlásil za biologického otca maloletej odporkyne v 2. rade.

Vzhľadom na tieto skutočnosti preto súd rozhodol tak, ako je to uvedené v enunciiate tohto rozsudku.

Pokiaľ ide o trovy konania o týchto súd rozhodol v zmysle § 142 ods.1 O.s.p. , podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Je evidentné že navrhovateľ bol v tomto konaní úspešný, keďže si však voči odporkyňiam neuplatnil žiadne trovy konania, súd rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach v troch vyhotoveniach

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 a ods. 2 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia. Ak povinný dobrovoľne

nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, trovy výkonu rozhodnutia o výchove maloletých detí, sumy uložené ochrannými opatreniami v trestnom konaní, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci. (Zákon č. 65/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov.)